

ด้วยเรื่องศิลปะหัตถกรรม

นำเสนอเมื่อ : 13 ธ.ค. 2552

หากถูกใจตน ก็ว่าดี ไม่ถูกใจตนก็ว่าไม่ดี ..นี่คือเรา..มนุษย์..

สองวันหลังจากเสร็จสิ้นการแข่งขันศิลปะหัตถกรรม ประจำปี 2552
ที่มี**จังหวัดอุบลราชธานี**เป็นเจ้าภาพในการจัดกิจกรรมครั้งนี้ ...เผ่าติดตามข่าวคราวความเป็นไปรายวัน
วันละหลาย ๆ ครั้ง ผลการแข่งขันในแต่ละกิจกรรม จะมีรายงานเป็นระยะ ใ้ทราบถึงรางวัลที่ได้รับ
แน่นอนว่าต้องมีทั้งสมหวัง และผิดหวัง ซึ่งถือได้ว่า นั่นคือความจริง ...ซึ่งทุกคนควรจะยอมรับ

ก่อนหน้านั้น เจ้าภาพได้จัดเว็บไซต์เพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้
แต่สุดท้าย ณ วันที่ 13 ธันวาคม 2553 ก็ถูกปิดลง จะมองเห็นเพียงข้อความ

"ในสังคมย่อมมีทั้งคนดีและคนไม่ดี
การทำงานย่อมมีทั้งถูกใจและไม่ถูกใจในส่วนของผลกระทบที่เราและท่านได้รับก็มีทั้งดีและไม่ดี
ในส่วนที่ดีนั้นเราขอฝากให้ท่านเก็บไว้ในความทรงจำกลับไป
แต่สิ่งไหนที่ท่านได้เจอสิ่งที่ไม่ดีเราเสียใจและขอโทษแทนในสิ่งที่เกิดขึ้น
เราว่าทุกท่านทุ่มเทในการทำงานอย่างเต็มที่ สิ่งไหนที่ขาดตกบกพร่อง
ในฐานะเจ้าภาพก็ต้องขอภัยเราเปิดเว็บไซต์ขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือ บริการเพื่อนๆ ต่างบ้าน มิตรต่างแดน
เพื่อให้ได้รับการอำนวยความสะดวกต่างๆ การรับรู้เรื่องราวข่าวสารต่างๆ การพูดคุยสอบถาม
เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อทุกท่านมากที่สุด การแสดงความคิดเห็นข้อเสนอแนะต่างๆ ทุกคำพูด
มีความหมาย มีคุณค่ายิ่งต่อเรา เราเคารพทุกความคิดเห็น เรารับได้ทั้งคำตำหนิและบ่น
ไม่ได้ทำให้เราท้อใจในการทำงานเลย แต่ตรงกันข้ามกลับทำให้เรายังอยากแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ นั้น
เพื่อให้ทุกท่านได้ประทับใจในการมาเยือนบ้านของเรา เราอยากเห็นรอยยิ้มของท่านกลับไป ...

จากนี้ไป ขอปิดการใช้งานเว็บไซต์ไว้เพียงเท่านี้
คำชมทั้งหลายที่ท่านมอบให้จะถูกจารึกไว้ในความทรงจำของเราตลอดไป ส่วนคำเสนอแนะต่างๆ
เราจะนำไปปรับปรุง

และแก้ไขต่อไป และคำไม่น่าฟังอื่นๆ เราจะไม่เก็บไว้แต่จะเอาไปไหลแม่น้ำมูล

ขอแสดงความเสียใจกับท่านที่ไม่ได้ตั้งหวัง
ขอแสดงความยินดีกับทีมที่ประสบความสำเร็จการแข่งขันย่อมมีทั้งสมหวังและผิดหวัง
แพ้หรือชนะเป็นสิ่งสมมุติ เหนือสิ่งสมมุติ

คือใจที่ปล่อยวาง การทำใจยอมรับในสิ่งที่เกิดขึ้น ให้อภัยคนอื่นอย่างมีเมตตาธรรม

มีโอกาสเราคงได้เจอกันอีก ในการจัดงานครั้งต่อไปที่จังหวัด..อุตรธานี
เราขอบอกท่านว่าเรายังคิดถึงอดทุกๆ ท่านที่มาเยี่ยมเราเสมอ..แล้วคอยเจอกันนะ..สวัสดิ์ "

เป็นหนึ่งในความรู้สึกที่มีความเห็นใจ เพราะได้เข้าเยี่ยมชมและอ่านเว็บไซต์เกือบจะทุกข้อคิดเห็น
ถามว่าคนชมมีไหม...มีคะ แตน้อยมาก...เมื่อเทียบกับคำที่เขียนด้วยอารมณ์ไม่พอใจ

....เคยอ่านเจอที่ไหนไม่ทราบ ...บอกว่า หากอารมณ์ของเราไม่ปกติ คือ เสียใจมาก ผิดหวังมาก ดีใจมาก หรือจะรู้สึกใด ๆ ก็ตามทีมากเกินไปอยู่ๆเขียน หรือพูดโดยเด็ดขาด หากทำไม่ได้ก็เขียนแต่บ่อยและพูดแต่บ่อย

การทำงานจะให้ถูกใจทุกคนเป็นไปได้ ...แม้หน่วยเล็ก ๆ คือ ครอบครัว ก็ไม่สามารถทำให้ถูกใจได้ทุกคนใหญ่มาหน่อยหมู่บ้าน...ตำบล ...อำเภอ ...จังหวัด...ภาค ...และรวมไปถึงระดับประเทศ ประโยชน์ใดที่จะมีโทษสิ่งอื่น ๆ ที่ไม่ถูกใจเรา ...ไม่ได้ตั้งใจเรา ...แล้วใช้คำพูดที่ออกมาจากอารมณ์ทำให้กระทบถึงความรู้สึกของคนทำงาน ...และเช่นกันได้รับอีเมลจากพี่สาว..มีรูปภาพจากโกทูโนว ได้ส่งคำพูดดี ๆ คิดดี ๆ ของหนูดี...คนเก่งที่มีความสามารถ ซึ่งจะขอตัดตอน มาเฉพาะส่วนที่เห็นว่า พวกเรา น่าจะนำมาเป็นข้อคิดในการมองคนอื่นคะ เพราะคุณแม่ของเธอให้เธอได้ทำในสิ่งที่เธออยากทำ และสอนลูกด้วยการให้ลูกได้ฝึกประสบการณ์ตรงโดยไม่ต้องเรียนเป็นเวลาหนึ่งปี การฝึกประสบการณ์ทำให้เธอถึงกับกลาวว่า

"ชีวิตช่วงนั้นทำให้หนูดีเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงหัวใจของคนทำงานให้หนูดีทุกคน ส่งผลให้หนูดีไม่เคยขึ้นเสียงใส่พนักงานแม่แต่คนเดียวไหวแม่บ้านและคนขับรถทุกคนก่อน และคิดด้วยหัวใจถึงเขาและครอบครัวในทุกครั้ง"

นั่นเฉพาะพนักงานในบริษัทของเธอ ...อยากให้ปัญญาชน ผู้ได้ชื่อว่ามีการศึกษา เข้าใจลึกซึ้งถึงหัวใจของคนทำงาน คุณไม่ผิดพลาด คือ คุณที่ไม่เคยทำงาน แต่หากขอผิดพลาดที่เกิดขึ้น เกิดจากการพยายามแล้วของคนเหล่านั้น ควรเห็นใจ เขาใจ...อย่าใช้วาจาที่ทำร้ายกันเลย วันหนึ่ง เมื่อถึงคราวที่จังหวัดเรา ได้เป็นเจ้าภาพ ...บทเรียน และขอคิดเห็นเหล่านั้น อาจจะมาถึงเราบางทีได้....หากคิดดี พูดดี จะได้ดี ๆ ตอบ...แล้วคุณยังเลือกที่จะมอบสิ่งไม่ดี ให้กันอยู่ไย

ด้วยจิตเข้าใจ...และขอเป็นกำลังใจให้ทุกคนทุกท่าน ร่วมกันสร้างสรรค์สิ่งที่ดีค่ะ มองแต่แง่ดีเกิด ...แล้วจิตเราจะเป็นสุขนะคะ